

Življenje (samega sebe)

12. avgust 1872 [Skrivnosti življenja](#)

Glejte, za to besedo se zopet skriva toliko skrivnostnega, toliko nerazumljenega in slabo dokazanega s strani vaših učenjakov, naravoslovcev in zdravnikov, da se Jaz čutim obvezan, da vam ponovno prižgem luč, ki naj večno sveti vam in vsem bodočim generacijam!

»Kaj pa je Življenje?« No, če bi hotel razpravljati o tem vprašanju tako, kakor vam ga podajajo vaši učeni ljudje, bi tudi Jaz, podobno kot oni, moral priti do napačnih zaključkov. Kajti vsi, brez izjem, imajo učinek za vzrok, proizvod za dejavnike, ker sodijo sami po tem, kar je za njih vidno ali oprijemljivo.

Če bi vam hotel pojem »Življenja« podati glede na prejšnjo besedo v njeni tamkajšnji povezavi, ki pravi: »Kjer je svetloba, tam je toplota, kjer je toplota, tam je življenje!«, bi vam ponovno obrazložil vidni učinek ali zunanost življenja kot vzrok svetlobe in toplote. Vendar vam s to današnjo besedo ne želim povedati niti enega niti drugega, temveč vam želim pokazati življenje iz bolj globokega in bolj vzvišenega duhovnega vidika. To bo marsikateremu dvomljivcu in brezbožnežu dejansko dokazalo njegovo nevero, da tudi on, ko ga bodo prepričali tehtni razlogi, ne more drugače, kot da verjame ali sluti, kar je do sedaj tako trmasto zanikal.

Sedaj pa preidimo k stvari; vprašanje je: »Kaj je življenje?« Glejte, če pogledamo stvari tako, kot se kaže vašim čutilom, tedaj obstaja »življenje« povsod tam, kjer se odraža preoblikovanje, sprememba, gibanje. Pravite: tista rastlina, ta žival, ta človek je živ. Kjer je življenje ni vidno, ni dojemljivo vašim čutilom, kot je to v mineralnem ali rudninskem kraljestvu, si ne predstavljate nobenega življenja več, temveč kamen, čeprav počasi ali neopazno, doživlja spremembo. Vendar glede na vaše prepričanje, prihaja do spremembe spontano ali samo od sebe, kar je pogojeno z vplivi drugih elementov nanj.

Tako gledate na življenje. Vaši botaniki vam dokazujejo s svojimi marljivimi študijami kroženje sokov v rastlinah, vam pripovedujejo, do koder sežejo njihovi mikroskopi in kemične analize, kako in iz česa so sestavljeni drevo, list, cvet in plod, vam razlagajo vlakna in kanale in sredico dreves in rastlin. Vendar vam z vsem tem razložijo le nosilce ali prevodnike življenja, ne pa življenje samo.

Vaši anatomi ali razteleševalci secirajo žive in mrtve živali, iščejo med mučenjem prvih ali ob mrtvosti drugih, seveda na napačen način, ko uide življenje, prenehajo tudi njegovi učinki. Razlagajo vam živce, belo in sivo maso kot dejavnike občutka in gibanja. Pojasnjujejo vam organsko in živalsko življenje v človeku in deloma najdejo tudi center, od koder izhaja življenje. Končno vam razložijo tudi možgane z njihovimi vijugami in razvejitvijo, njihovo simpatiziranje in odvisnost od ostalega živčnega sistema, denimo od neodvisnega in odvisnega živčevja, razlagajo vam tudi zgradbo živčevja kot prevodnikov volje in življenjske sile; a samega sebe življenja ne znajo dognati. Ne vedo pa, zakaj živec, podobno kot telegrafska žica, prenaša človekovim udom voljo duše ali vrojenega življenja, ki v njej prebiva. Pravijo zgolj: živec je

zgrajen in ustvarjen tako, da služi samo kot prevodnik. A tekočina, ki poživlja telegraf, sama življenjska sila jim je nepoznana in jim bo tudi ostala, dokler bodo raziskovali samo s svojim razumom. Kajti misli, ki se po možganskih vijugah prenašajo vse do jezika ali pišočega peresa, tega netelesnega dejavnika ne bodo nikoli dognali z možgani, čeprav se prenaša skozi njih!

Misel je duhovni proizvod in to, kako in zakaj nastane, vidi in razume edino globlje videč duhovni človek.

Prav zaradi tega je to življenje, ki je celo nad organskim in živalskim, še manj razložljivo. Kajti niti možganska masa niti živci, ki izvirajo iz nje, mu nikoli ne bodo mogli povedati, kdo ali kaj jim je omogočil, da zunanjemu svetu razodevajo notranjega, ali da v notranjosti sprejemajo vtise iz zunanjega sveta in jih uporabljajo za nadaljnji duhovni razvoj duševnega ali psihičnega človeka!

Zaman si nekateri materialisti prizadevajo, da bi vsa gibanja in pojave v človeškem, kot tudi v živalskem ali rastlinskem življenju razložili s kemijskimi zakoni asimilacije; to je in bo ostal večno napačen zaključek. Kajti ko vam vaši znanstveniki naštejejo vse elemente, ki tvorijo vaše telo ali telo rastline ali živali; ko dokazujejo, da to ali ono sestoji iz fosforja, apnenca, železa, soli itn., jim Jaz samo rečem: Vzemite vse te preproste elemente in jih zmešajte in opazujte, če bo iz njih kdajkoli nastala kakršnakoli arterija, vena, živčno vlakno ali celo utripajoče srce?

Glejte, vi slabotni slepi znanstveniki, zagotovo lahko vidite, da se v organskem življenju določeni osnovni elementi spajajo v sestavljene ter s tem tvorijo spet druge snovi višjega reda. Vendar celotni kemični laboratorij iz vseh teh snovi ne bo uspel izdelati niti ene travne bilke, še manj pa z organskim življenjem obdarjeno živo bitje!

Za to je potrebna drugačna vrsta energije, ki surovine sveta kamnov in rudnin predela po zakonih, ki so drugačni od zakonov privlačenja in odbijanja, in iz njih izoblikujejo organe kot nosilce organskega življenja. To zahteva drugačen zakon, drugačno življenje, in prav to življenje, je za vas in za mnoge druge skrivnost, in namen Mojih današnjih besed.

To življenje, ki v kamnu sili k preobrazbi, ki povzroči njegov nastanek, konec ali razpad v druge elemente; to življenje, ki pri rastlinah gradi njihove organe, pri živih živalih predstavlja njihovega instinktivnega vodjo, in pri človeku združi vse poprejšnje življenje kamna in rastline ter prav iz tega razvije tisto Duhovno za nek drug in večni svet; prav to življenje se ne da poiskati in klasificirati niti s kemično analizo niti z mikroskopom niti s secirnim nožem. To življenje je višje, kot menite vi, šibki raziskovalci. Kajti to življenje ni proizvod materije, temveč je pritiklina Mojega lastnega, večnega, neskončnega življenja.

Kako nameravate vi, končna, slabotna bitja izmeriti neskončnega Boga? Njegovo

delovanje vidite vidno v vsem, kar vas obkroža, lahko ga slutite, če le opazujete vaš lastni jaz, ki je, in bo, tolikim ostal uganka.

Povsod boste videli, da obstaja še vedno neka druga sila, poleg vseh vrst zraka, magnetizma in elektrike. Kajti vse te obstajajo samo zato, da razširijo življenje ter izgrajujejo in vzdržujejo celotni vidni svet in ga tako vodijo k višjemu duhovnemu cilju.

Gospodje materialisti bodo nekoč še sami obžalovali in prekleli vse absurde, ko bo napočil trenutek, ko se odpre pokrov krste in bo tako opevan, materialni zmazek, telo, hočeš nočeš položen vanjo predan zemlji, da znova postane to iz česar je izšel.

Na tem mostu do večnosti se bodo zgrozili ob pogledu na žalostne izgleda, ki so jih poskušali natvesti sebi in drugim kot neobstoječe, in ki so navsezadnje dohiteli njih!

A takrat bo »prepozno«; vstopili bodo v bedno Onostranstvo, v »nič«, kakor so si ga zamišljali. Tamkaj jim bo dan čas, dokler ne bodo, z odložitvijo svojega materialističnega pojmovanja stvarstva, zmogli postopno prenesti nekaj duhovne svetlobe!

To bo njihova usoda, usoda, ki jim je nisem pripravil Jaz, temveč so si jo pripravili sami. Že apostol Pavel je nekoč dejal: »Kakor pade drevo, tako obleži!«

Brez vere so padli in brez vere se bodo tam ponovno zbudili! Prisiljeni so bili predati življenje svojih možganov in razuma, skupaj z mehanizmom, ki jima je služilo v ta namen, in duhovno življenje, ki so ga med svojim zemeljskim bivanjem zanikali, je doseglo ničlo. Vi, Moji otroci, ne dojemate in ne morete dojeti kakšno brezupno stanje jih tam pričakuje!

A pustimo jih, z njihovo pametno domišljavostjo in se povrnimo k naši besedi »Življenje«, kajti jaz ne želim opisovati usodo nevernih, temveč vernih. Obeta se vam naslednje, življenje je prepuščeno vsakemu posamezniku, da si ga lahko oblikuje tako, kot se njemu zdi dobro.

Sedaj spoznajte, da je življenje, kakor sem vam ga pokazal Jaz, kot »izliv Mojega večnega, neminljivega Življenja«, edino, ki s tkanjem prepleta celotno stvarstvo, v svetlobi prodira v najbolj oddaljene prostore, kjer z nihanjem proizvaja svetlobo. To življenje potem, glede na Moje nespremenljive zakone, najprej spodbudi primitivne elemente k medsebojnemu združevanju, korak za korakom pridobivajoč višje stopnje anorganskega življenja, končno pa počasi prestopijo v organsko življenje. Tam lahko, s pomočjo organov, vsi prejšnji elementi preoblikovani za druge namene in z drugačnimi postopki iz trdnega v tekoče stanje, služijo edino na novo oblikovanemu življenju.

Na ta način poprejšnja, navidezno »neživa snov« postane živa, se v živalih spremeni v duševno snov ali substanco in se v človeku končno predela v Duhovno.

Prijetno vdihavanje pomladanskega zraka ni proizvod kisika in ogljika, kot jih imenujete vi, ampak je duhovno življenje, ki se na novo prebuja iz zimskega spanja, kar se zgodi na eni zemeljski polobli, medtem ko se druga za nekaj mesecev približuje ali hiti proti svoji točki mirovanja.

Ni samo materialni občutek ugodja ali materialni vpliv tisti, ki ga gore odkrivajo popotniku, ko se sprehaja med njimi, ko vidi besneče gorske hudournike, ki padajo preko strmih skalnatih previsov, ali ko razdrobljene kamnite in snežne mase grozeče gledajo nanj iz nedosegljivih višin. Prevzema ga zdaleč bolj vzvišena duhovna poteza duhovnega življenja v človeku, daje mu slutnjo, da daleč nad nemo materijo v naravi veje še nek drugačen duh, ki mu prijazno pravi: »Poglej, ti majceni, drobceni popotnik! To kar vidiš in občutiš v Moji bližini je Božji glas, ki ti govori in ki želi tukaj v blagor vseh vas v večni vladavini le z nekaj sredstvi, med vami razširjati zadovoljstvo, spokoj in blaženost in vam želi reči: ne zgublajte se, o ljudje, tako zelo v materialnih koristih, ki se nanašajo samo na to kratko dobo zemeljskega življenja. Namenite večjo pozornost vaši duhovni izobrazbi! Me pravadne priče neke starosvetne narave, ki smo obstajale preden se je vaša noga dotaknila te zemeljske oble, vam nenehno pričamo o Božjem veličastju, Njegovi vsemogočnosti, Njegovi ljubezni! Pridružite se nam! Bodite preprosti in vedno uglašeni z naravo, in vaše telesno, kakor tudi duhovno življenje si ne bo rabilo, podobno kot naše vode, besneče in peneče, utirati svojo pot med skalami in soteskami, temveč bo potem počasi in nežno, med cvetočimi travniki in senčnimi gozdovi, šlo svojemu cilju naproti!

Glejte na življenje kot na izliv Duha iz vašega Stvarnika, Katerega najbolj mogočna volja je tudi nas priklicala v življenje, da bi nekoč ponovno sprhneli potonili. Tukaj stojimo kot trdne skale, kljubujemo vetru in vremenu toliko časa, dokler ne bodo tudi naši sestavni deli, naše življenje, dozoreli za višjo stopnjo, lahko prešli v drugo, višje življenje!«

Tako vam govorijo gore, tako duhovno življenje v njih govori vašemu duhu, ki v padajoči vodi ne vidi vode, v zasneženih vrhovih gorah ne vidi mrzlega snega, temveč duhovne ustreznosti ali analogije, ki so hrana njegovi duši in poživilo njegovemu duhu!

Kultivirajte življenje, in tako razumite življenje, ki vam, bržkone pospremljeno s krvnim obtokom in živci, oznanja nekaj bolj vzvišenega, nekaj večjega, kot so samo zaradi privlačevanja in odbijanja ali asimilacije sorodni kemični elementi. Takrat boste zlahka dognali, da morajo vaši možgani s svojimi vijugami bržkone obstajati, da vam posredujejo in vzdržujejo življenje; da pa je vse to le prevodnik, zbiralnik in razširjevalec višjega življenja, ki daje tako živalim, kakor tudi organskemu in

anorganskemu življenju spodbudo za odražanje, a vendarle ni življenje samo!

Pomilujte vse tiste, ki imajo izraze vegetativnega življenja za jedro vsega in nočejo priznati višjega Duhovnega, ki je vzvišeno nad vsemi katastrofami življenja! Uboga ustvarjena bitja! Mučijo se z materijo, ki jim ne more ničesar dati, ničesar nadomestiti. Prisiljeni so, da se odpovejo ogromnemu številu vtisov in ur, v katerih uživa tisti, ki poznavajoč obstoj višjega življenja, lahko najde v njem tolažbo, ko ga zemeljske, materialne okoliščine poskušajo potlačiti v prah, iz katerega je bil porojen!

Da, Moji otroci! Obstaja višje življenje, življenje, ki sega daleč nad vse minljivo in je celo v kamnu neskončno. Kajti tudi kamen spremeni le svojo obliko in kemično sestavo, vendar tudi on ne postane nič; karkoli je neskončno že v kamnu, izvira iz Mene, kar je v rastlinskem in živalskem kraljestvu ter v človeškem rodu še bolj izrazito, ta večni nekaj, ta je vez, ki povezuje materialni svet z duhovnim, in oba z Menoj!

Bolj ko je prisoten občutek, da to, kar poganja utripajoče srce, kar spodbuja dušo k razmišljanju, ni mehanični napor, kot proizvod materialnih dejavnikov, toliko bolj se poraja zavest o nekem višjem, duhovnem življenju, ki sega celo daleč preko minljivih odrazov energije živalskega in organskega življenja in se nadaljuje celo tam, kjer je konec vse materije.

Tako dojemajte življenje, to priganjanje k napredovanju, pa boste celo v najbolj drobčenem enoceličarju ali infuzoriji odkrili še neko višje življenje, neodvisno od delcev, ki sestavljajo to majceno stvaritev. Razumeli boste da vse organe te mikroskopske živalce, dasiravno so vašem očem nevidni, kakor tudi največje svetove, poživlja in prežema prav tista energija, ki žene te mikroskopske živalce k popolnosti.

To duhovno življenje se seveda odraža po vegetativnem, po organskem življenju, ker drugače ni mogoče. Vendar to ni le-to samo; to stoji višje in je trajnejše, kot vse drugo.

Organsko življenje se odraža le tako dolgo, dokler so prisotni organi, dokler so le-ti zmožni izpolnjevati svoje funkcije. Ko organi niso več dejavni, življenje v njih navidezno preneha. Vendar pa gonilna sila, ki jih je vzpodbujala k dejavnosti, ni prenehala, ampak zaradi nezmožnosti organov, da bi jo sprejeli vase, pač ni vidna.

Moje duhovno življenje ni prenehalo; kajti ko ne more več napredovati na ta način, tedaj vodi materijo, preko njenega razkroja, v nove kombinacije, kjer se na višjih stopnjah in v različnih okoliščinah življenje začne na novo, da bi se tako približalo svojemu cilju, k bodočemu povratku, Meni!

Torej je življenje, kot večno iz Mene izhajajoča duhovna iskra, tisto, kar je prvim atomom v velikem etru dalo energijo, da se zgostijo, in je iz njih naredilo svetove in

sonca ter jih oskrbelo z vsemi čudesi stvarstva in jih poselilo. In navsezadnje jih bo nekoč popeljalo nazaj po isti poti, da bi iz preostalih ostankov zgradilo spet druga, duhovna in bolj vzvišena prebivališča za svobodnejše, večje duhove.

Življenje iz Mene je neskončno; prav tako pa tudi njegovo delovanje. Tisti, ki svojega lastnega življenja ali življenja sveta, ki ga obkroža, ne razume v tem smislu, ta ne dojame pomembnosti pojmov o Bogu in o Stvarniku. Ta ne dojema predstave o ljubečem Očetu, ki vse dela in je delal, da bi ga Njegova ustvarjena bitja ljubila, častila in tudi poznala. Tudi ne bo razumel, zakaj vam Jaz prav sedaj, bolj kot drugače, pošiljam oznanilo za oznanilom, luč za lučjo, da ne bi hodili v temi in se bojevali s predsodki in napačnimi pojmovanji, temveč da bi temeljito prepoznali pravo luč resničnega življenja, ki vam z vsakim utripom vašega srca kliče, da je vsak utrip milost, izliv tistega Božanskega življenja, ki je brez začetka in brez konca!

Vzemite si te besede k srcu! Shranite jih tam, jih obdržite in preudarjajte. Kajti tam je mesto, kjer duhovno življenje podprto z organskim, doteka v vaše telo in kjer vam lahko da zdravje, blaženost in mir.

Tako naj bi vse Moje besede postopoma zapolnile vse praznine, odrinile vse dvome in vam vse bolj in bolj dajale gotovost, da že sedaj ne živite v materialnem, temveč v duhovnem svetu, kjer je materija samo grobo vrhnje oblačilo, ki je podvrženo spremembi, medtem ko je samo Duhovno, Vzvišeno, ki se odraža kot življenje, vedno in večno trajno.

Abstraktna materija sploh ne obstaja, temveč le vezano Duhovno in prav to je tisto, ki sili k preobrazbi prve, se odraža v oblikah, do anorganskih, in od koder prehaja k svojemu prvotnemu izvoru, k Duhovnemu.

Tako je vse v vidnem svetu, s čimer se soočajo vaša čutila, le sredstvo za doseg cilja. Vzrok leži globlje in se lahko kot duhovno življenje samo sluti in deloma dojame z duhovnimi čutili.

Tamkaj je izhodišče življenjskega izvira, ki nikoli ne presahne. Tam je velika električna baterija, ki preko telegrafskih žic oddaja svoje impulze vsem svetovom, da bi vse priganjala k napredovanju, k izpolnitvi. Tam leži življenje, osnovni duhovni element, ki ima, večno kot lahko Jaz s Svojo voljo naenkrat ustvarim in uničim svetove, kadarkoli to zahteva Moj veliki načrt in kadar se ne želim več držati počasne poti razvoja.

Ne poznate moči tega duhovnega življenja, čeprav jo morda slutite.

Te besede naj služijo temu, da vas povedejo k njenemu spoznanju, da se boste vedno zavedali, da vi >>otroci duhovnega sveta<< v sebi posedujete prav Duhovno, za katerega razvoj morate narediti več, kakor za zemeljsko, prehodno materialno, ki je samo kratkega trajanja, medtem ko bo tisto drugo za vekomaj ostalo z vami,

večjimi bitji.

Tako ima vaše zemeljsko bivanje namen in vaš bodoči prehod v drugo življenje določen cilj, namreč da s koristno porabo časa v vaš položen življenjski kapital tako izkoristite, da vam bo tudi v onostranstvu obrodil primerne obresti in sadove! Amen.

[Gottfried Mayerhoffer](#)